

РЕШЕНИЕ

№ 1765

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11199** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЗД [фирма], чрез адв. Г., срещу Решение от 09.09.2021г., по НАХД № 5421/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление НП № Р-10-181/19.03.2021г., на заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложена на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, пр.2, във вр. с ал.1, т.2 от КЗ, във вр. с параграф 1, т.51 от ДР на КЗ и чл.648, ал.1 от КЗ, имуществена санкция в размер на 2000 лева, за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и материално и процесуално незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяната на НП, евентуално за изменение на правната квалификация от такава по чл. 644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644, ал. 1 т. 1 от КЗ и налагане на мин.размер на санкцията. Твърди се липсата на повторност, тъй като в АУАН не бил описан по-тежкия състав на нарушение, извършен при повторност. Цитира се практика на АССГ от 2015г. относно хипотезата на "повторност". Твърди с жалбата, че са нарушени правилата за индивидуализацията на наказанието, както и че не са описани всички съставомерни признаци по см. на чл. 42, т. 4 ЗАНН и чл. 42, т. 5 ЗАНН. Твърди се също, че наказанието не съответства на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН, като е налице и маловажност по чл. 28 от

ЗАНН /обезщетението е изплатено към момента на съставяне на АУАН/. В съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът Комисия за финансов надзор в съдебно заседание чрез процесуален представител юрк. Г. оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на СГП- прокурор Д. изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира касационната жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Касационния състав намира, че Решението на СРС е валидно и допустимо, както и материално законосъобразно/за което касационната инстанция следи служебно/, като не са налице допуснати от СРС съществени процесуални нарушения /каквито се твърдят/, нито явна несправедливост на наложеното наказание.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. В КФН била постъпила жалба от П. Г. панчев с вх.№91-02-1211/17.11.2020г., във връзка с липса на произнасяне по застрахователна претенция № [ЕГН], на основание сключен договор „Автокаска“, заведена пред ЗД [фирма]. Извършена е проверка по жалбата. Установено , че във връзка с настъпило застрахователно събитие (ПТП от 19.09.2020г., при което бил увреден л.а. „Пежо“ с рег. [рег.номер на МПС] , ползван от П. П.), на 19.09.2020г. в ЗД [фирма] е заведена претенция № [ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско“ по полица № E19990020074. На посочената дата на предявяване на претенцията 19.09.2020г. били представени всички писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, включително оглед на увредения автомобил, опис на щети и предоставяне на данни за банкова сметка. След тази дата 19.09.2020г. не били изисквани други документи за основанието и размера на претенцията.

ЗД [фирма] извършило плащане на застрахователно обезщетение по горепосочената претенция в размер на 818,60 лева на 27.11.2020г. по банковата сметка на собственика на автомобила, видно от приложено по преписката платежно нареждане от 27.11.2020г. ЗД [фирма] не е изпълнило задължението си по чл.108 ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ да се произнесе по застрахователна претенция № [ЕГН] по застраховка „Каско“ по един от алтернативно посочените в т.1 и т.2 от същата разпоредба начини, като 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или 2. мотивирано откаже плащането, като нарушението било извършено на 13.10.2020г. в [населено място] при условията на повторност. С горното ЗД [фирма] е нарушило разпоредбата на чл.108 ал.1 от КЗ, поради което бил съставен АУАН № Р-06-94/04.02.2021г. Въз основа на АУАН с НП № Р-10-181/19.03.2021г., издадено от В. С., заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, на основание чл.647 ал.2 и чл.644 ал.2, пр.2, вр.ал.1 т.2 от КЗ, вр.§1 т.51 от ДР от КЗ, на ЗД [фирма] е наложено наказание – имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд, е приел за установено, че застрахователното дружество не е изпълнило задължението си да се произнесе по

предявената застрахователна претенция № [ЕГН], в срок. Плащане е извършено на 27.11.2020г. Съгласно приложимата разпоредба на чл.108, ал.1 от КЗ, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, застрахователят трябва: 1. да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано да откаже плащането. В конкретния случай законоустановеният срок за изплащане на застрахователно обезщетение, е започнал да тече от 19.09.2020г. и е изтекъл на 12.10.2020г. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Процесното нарушение е установено с АУАН № Р-06-94/04.02.2021г. като в него за дата на нарушението е посочена 13.10.2020г., от което следва, че е извършено нарушение в едногодишния срок от влизане в сила на НП № Р-10-821/17.09.2019г., което е влязло в сила на 16.03.2020г. АНО в издаденото НП е изложил убедителни мотиви защо наложеното наказание е в условията на повторност. Не е налице и хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.

Не се констатира касационни основания за отмяна на Решението на СРС, което като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгл. чл. 143, ал. 4 от АПК вр. чл. 63, ал. 3 от ЗАНН. На ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, V - касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.09.2021г., по НАХД № 5421/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] с представляващи С. П. и К. К., ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: